

teigest wäest ennast lahti tehha. Sesse farro
lihaga toidsid nemmad ennast mitto nädä.
Sad, ja nemmad leidsid setda ni h'a kui härja
lihha ollewad. Temma sure willose nahhaga
kattsesid nemmad ennast weel parreminne kälma
wasto. Nemmad wörsid selle ellaja soned, ja
teggid omma kuseiurest ühhe Ammo. Et
nemmad ka ennesele noled peaksid saatma, ta
gusid nemmad nelli naclad, ihksid neid terra-
waks, ja siddusid neid farro-soontega kuse kupa-
pikeste esä, ja pannid sulled nende teise asä.

Nüüd olli neil nou käes, walge karrude
wasto panna, pöddre ja rebbasid tappa, ja
omma näga waigistada. Janno kustusodu ep
olnud neil muud kui wet, mis nemmad siin
ja seal käljude sees leidsid, ja kui kälma tedda
olli fluni. jäetanud, siis sullotasid nemmad
lund omma padda sees, et neil piddi jua ollema.

Meie sore mehhed pannid ühhel päwal
wägga immeks, kolme päikesed ferroga te-
was nähha, ja kolm wikketared, mis nende
päikeste kohhal seisid. Nemmad ei teadnud
mitte, mis se peaks ollema. Agga se tulleb

sest, kui need paksud tossud tule sees kälma-
wad, kenne läbbi päikesse walquesed ei woi
mitte tungida, waid nende wasto taggasi kät-
gawad. Sest tulli nüüd, et nemmad nende kül-
manud tossude sees päikesse kujo otse kui peeglis
nägaid. Wabhete wabhel juhtub se ka meie
kohhal, et meie päwal kaks ehk kolm päikes ed, ja
ösel ni paljo kuud näme, mis kôrwa-päikeseks ja
kôrwa kudeks, ehk liigpäikeseks ja liigkudeks
nimmetakse. Et nüüd päike ennam ei touenud
ja lõpm-tes widdewik olli, siis l. naesid meie
willeksad saremehhed Sarbokki (terbutusse.)
hätquesse sisse, mis seal pehhia maal wägga
hirmus on. Sessinnane löbbi tunnukse sest, et
merri hakkab mädanema, isärrants ham-
maste lihha; kes selle häiquesse sisie longeb on
wägga nõrk ning keik temma ihha rommo lõp-
peb ääro. Se norem Matros tulleras õnne
perrast monned abbinouud ennese meele: ta fi-
tis omma seltsi mee-tele, et nemmad paljo
peaksid kōndima ja jooksma, kui hirmus ka
se kälma peak ollema; siis, ütles ta, peame
meie rohkesti jedda lassika, rohke söma, mis